

Вяра

Пета неделя след Възкресение - на Самарянката

*Да би знаела... кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия,
ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива
(Иоан. 4:10)*

Благослови, отче!

Бла
гочес
тиви
христ
ияни,
както
бистр
ата
вода
на
някой
извор
напоя
ва
мноз

ина и утолява жаждата на разумни и неразумни, така и бистротата на евангелската наука напоява еднакво всички жадни - както иудеите, така и елините, и много други езичници, както и днешната самарянка, за която разказва днешното свето Евангелие.

Евангелие от Иоан, зачало 12

В онова време Иисус дохожда в самарийския град, наричан Сихар, близо до землището, което Иаков бе дал на сина си Иосифа. Там беше Иакововият извор. Уморен прочее от път,

Иисус седеше си тъй при извора. Часът беше около шестия. Дохожда една жена от Самария да си почерпи вода. Иисус ѝ казва: дай Ми да пия. Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна. Жената самарянка Му казва: как Ти, бидейки иудеин, искаш да пиеш от мене, която съм жена самарянка? (Защото иудеите нямат сношение със самаряните.) Иисус ѝ отговори и рече: да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива. Жената Му казва: господине, ни почерпало имаш, па и кладенецът е дълбок: отде тогава имаш живата вода? Нима Ти си по-голям от отца ни Иакова, който ни даде тоя кладенец, и сам той от него е пил, и синовете му, и добитъкът му? Иисус и отговори и рече: всякой, който пие от тая вода, пак ще ожаднее, а който пие от водата, която Аз ще му дам, той вовеки няма да ожаднее, но водата, която му дам, ще стане в него извор с вода, която тече в живот вечен. Казва Му жената: господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам и да не дохождам тук да вадя. Иисус ѝ казва: иди повикай мъжа си и дойди тука. Отговори жената и рече: нямам мъж. Иисус и казва: добре каза, че мъж нямаш, защото петима мъжа си имала, и тоя, когото сега имаш, не ти е мъж, това право си каза. Казва Му жената: господине, виждам, че Ти си пророк. Нашите бащи се покланяха в тая планина, а вие казвате, че в Иерусалим е мястото, дето трябва да се покланяме. Иисус и казва: жено, повярвай Ми, че настъпва час, когато нито в тая планина, нито в Иерусалим ще се покланяте на Отца, вие се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаем, защото спасението е от иудеите. Но иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и с истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят. Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се поклонят с дух и с истина. Казва Му жената: знаая, че ще дойде Месия, наричан Христос, когато Той дойде, всичко ще ни възвести. Иисус и

казва: Аз съм, Който говоря с тебе. В това време дойдоха учениците Му и се почудиха, задето Той се разговаря с жена, ала ни един не рече: какво искаш, или какво приказваш с нея? Тогава жената остави стомната си и отиде в града и казва на човечите: дойдете и вижте един Човек, Който ми каза всичко, що съм направила: да не би Той да е Христос? Тогава те излязоха из града и идеха към Него. Между това учениците Го молеха, казвайки: Рави, яж! Но Той им рече: Аз имам храна да ям, която вие не знаете. Поради това учениците думаха помежду си: да не би някой да Му е донесъл да яде? Иисус им казва: Моята храна е да изпълнявам волята на Оногова, Който ме е пратил, и да извърша Неговото дело. Не вие ли казвате, че още четири месеца, и жетва ще дойде? Аз пък ви казвам: подигнете си очите и погледнете нивите, че са побелели и узрели за жетва. Вече и жетварят получава награда и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и сеячът, и жетварят. Защото в тоя случай права си е думата: един сее, а друг жъне. Аз ви проводих да жънете онова, за което вие не сте се трудили. Други се трудиха, а вие влязохте в техния труд. И много самаряни от оня град повярваха в Него по думите на жената, която свидетелствуваше: каза ми всичко, що съм сторила. За това, когато самаряните дойдоха при Него, молиха Го да постои при тях, и Той престоя там два дена. И още много народ повярва поради словото Му. А на жената думаха: ние вярваме не вече поради твоето казване, защото сами чухме и знаем, че Този наистина е Спасителят на света, Христос. (Йоан. 4:5-42)

ТЪЛКУВАНИЕ

Израилтяните, които живеели от много време там, се наричали самаряни от Самор планина, а тази планина била наречена Самор по името на владетеля Самор. Понеже тези израилтяни съгрешавали много пъти, Бог се разгневил и ги предал на асирийския цар, който ги поробил и ги разселил из

Вавилон и Мидия, а някои от тях останали в Самария, където асирийците, които се били заселили там от различни места, ги измъчвали жестоко. Но Бог, за да покаже на онези варвари вавилонци и мидийци, че не е предал евреите в ръцете им заради слабостта им, а заради греха им, пуснал в Самария лъвовете, които изяждали онези варвари. Но асирийският цар, като разбрал това, попитал еврейските старци какво е това? А те му казали: „Бог пази онова място и не приема там онези, които не познават закона, но ти, царю ако искаш да отървеш хората от тези лъвовете, изпрати там еврейски свещеници да ги научат на Божия закон, та да ги помилва Бог“. Тогава царят изпратил там еврейски свещеници, които научили онези варвари на закон Божий и им предали петте Моисееви книги (вж. 4 Царств. 17:24-28). И колкото евреи имало там, се наричали самаряни, макар всички да били Авраамово племе, защото Авраам бил халдеец, за това наричали Иаков свой отец, понеже бил изкопал кладенеца, край който почивал Христос, когато се трудел за нашето спасение и седнал на голия камък, за да ни научи, как трябва да се трудим за душата си. И там поискал вода от самарянката, за да се разхлади от голямата жегата, защото било по пладне, в най-големия пек, когато целият добитък пладнува. Христос искал да се разхлади, но самарянката не му дава вода, понеже бил иудеин. Оттук ясно се вижда, че тази жена не била глупава, а била умна, защото знаела, че евреите се гнусели от самаряните. За това и Христос и казал следните високи и божествени думи: „да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива.“. Христос нарекъл жива вода Своего учение. Защото както водата измива различни мръсотии и гаси страшни пожари, така и Христовото учение очиства различните грехове и телесните страсти. Жива вода се нарича и благодатта на Светия Дух, защото водата, като падне от небесните облаци на земята, съживява целия свят и макар да е една, в трендафила

става червена, в крина - бяла, в смокинята - сладка, в пелина - горчива, на друго място - тръпчива, и така нататък, така и Светият дух, като слезе от небето, макар да е един, се разделя на различни дарове. Светият Дух се нарича и огън, защото огънят върши различни неща, тоест топли, гори, свети, очиства, така и Светият Дух просвещава верните, изгаря греховете, очиства човешките души. Ето това е живата Христова вода, за която самарянката не разбрала, а попитала Христа откъде е взел вода, след като няма почерпало (кофа), и казала: Нима Ти си по-голям от отца ни Иакова, който ни даде този кладенец? А Христос не казал самохвално, че е по-голям, а смирено показал, че е Самият Бог, като рекъл: *„да би знаела... кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива“*. Той говори за вода жива, която завежда човека във вечния живот и става извор в сърцето му. Като чула това, жената казала на Христа да я напои с тази жива вода, за да не ожаднява и да не ходи вече да вади вода от кладенеца. Но тъй като искал да даде тази благодат и на мъжа ѝ, Христос я изпратил да го повика, а тя, за да скрие греха си, казала, че няма мъж. Но Христос като всевиждащ Бог знаел всичко и за това ѝ рекъл, че не казва истината, защото имала петима. Тогава жената казала: „господине, виждам, че Ти си пророк.“. Вижте разумна жена - не попитала за слава и богатство, а за вяра и благочестие. Защото казала: „Нашите бащи се покланяха в тая планина, а вие казвате, че в Иерусалим е мястото, дето трябва да се покланяме“. Тогава Христос рекъл: „жено, повярвай Ми, че настъпва час, когато нито в тая планина, нито в Иерусалим ще се покланяте на Отца, вие се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаем, защото спасението е от иудеите. Но иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и с истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят.“. Евреите вярвали, че Бог е навсякъде и обхваща всичко, а самаряните

мислели, че Бог е само техен и се намира само на Самор планина, за това Христос казал на самарянката, че не познават Бога. А като казал, че спасението е от иудеите, имал предвид, че е приел тяло от евреите. А като казал, че истинските поклонници ще се покланят на Бога с дух навсякъде, имал предвид християните. Защото християните не се покланят на Бога на едно място, като евреите в Иерусалим или като самаряните на Самор планина с жертви, а се покланят с дух навсякъде с права вяра и съкрушено сърце. Защото Бог е Дух, за това трябва да му се покланяме с душевна чистота и да Му принасяме безкръвна жертва, съкрушено сърце и смирена душа, както казва пророк Давид, жертва Богу е дух съкрушен (Пс. 50:19). Такава жертва иска Бог от нас, а не да колим животни, защото Христос, когато се разпна и стана жертва за целия свят, тогава всички жертви престанаха и станаха ненужни и безполезни. За това не е прилично, нито необходимо да колим сега животни за жертва. Трябва само да оставим нашите лукавства, да укротим страстите си, да спазваме Божия закон, да се обичаме и да не правим на никого онова, което не е добро. Това е най-приятно на Бога и най-полезно за нас.

ПОУЧЕНИЕ

Чухте как Сам Христос рекъл на самарянката, че трябва да се покланяме на Бога с дух и истина, тоест да говорим истината и пред Бога, и пред хората, а не да говорим с уста едно, а да мислим в сърцето си друго, защото истината е от Бога, а лъжата е от дявола. И който обича истината, обича Бога и езикът му се освещава, а който обича лъжата, обича дявола и езикът му се осквернява. Както и самият закон ни повелява да не свидетелстваме лъжливо. Защото лъжата убива човешката душа и докарва кавга между хората. И който лъже, е враг на Бога и е гнусен. А който се надява на лъжа, гони ветровете. За това трябва да живеем в чистота и който се

придържа към истината, ще получи вечен живот и жива вода, с която ще угаси телесния си огън и ще измие душевните си и телесни грехове. За това да коленичим пред Бога със съкрушено сърце и да казваме: „Господи, съгрешихме пред Твоето величество и беззаконствахме, потъпкахме заповедите Ти, изоставихме правдата и не спазихме обещанието си, но моля Те, Господи, не ни се гневи, приеми молението ни заради Твоята спасителна кръв и заради молбите на Пресвета Богородица и ни накажи тук за греховете ни, като чедолюбив Баща колкото можем да търпим, а там ни подари Небесното царство, та да се веселим заедно с Теб и с Твоите свети ангели сега и винаги, и във вечните векове, Амин“.

{{_LINK1_}}